

Dinsdag 15 juni

Klimmen naar Spanje

We zijn in Spanje! Geen 'bonjour' meer maar 'hola', nog later eten (straks pas om 20.30 uur, de kok is er niet eerder) en je niet goed verstaanbaar kunnen maken. De mevrouw achter de bar in het restaurant spreekt geen woord Frans of Engels, dus dat wordt gebarentaal. Nu zitten sommigen in de bar, anderen rusten uit, wandelen of poetsen aan hun fiets.

Wat een dag! De hoogste klim door de Pyreneeën en daarna nog enkele fikse klimmen en afdalingen. Vanochtend op tijd vertrokken, op naar de col de Somport. Ruud en ik rijden er rustig naar toe, ook met de auto is het een hele klim. Het weer is redelijk, zeker niet warm, bewolkt en ook laaghangende bewolking. Op de top is het heel koud, de temperatuurmeter in de auto wijst zes graden aan. Gelukkig is het café aan de Spaanse kant open, daar maken we kwartier. Als aandenken aan deze klim kopen we voor de fietsers een t-shirt met daarop een tekst over de pas. Al sneller dan we dachten, zien we de eerste drie fietsers verschijnen: Ina Swinkels, Adrie Hoogewerf en Jan Louter. Hoera voor deze klimgeiten! Met enkele tussenpozen volgen de anderen. Piet de Winkel had redelijk veel moeite om omhoog te komen, de laatste paar honderd meter heeft hij in de auto meegereden. Boven wacht koffie, het traditionele krentenbrood en cake. De drie eersten worden gehuldigd en dan... op naar de afdaling. Het duurt lang voordat wij de groep inhalen, zo snel gaan ze. Ik heb heel veel bewondering voor de rijders. Wat een doorzettingsvermogen en een conditie. In de open lucht, tegen een luwe berghelling lunchen we. Vanuit het hotel hebben we voor iedereen een bakje met salade meegekregen en lekkere kaas en rauwe ham. Prima! Weer klimmen en dalen en een korte stop bij een klooster dat verscholen ligt onder een overhangende rots. Dan nog even zoeken naar de camping, waar we zullen overnachten. We dachten in huisjes te slapen, maar nee, we hebben gewone hotelkamers. In het restaurant ernaast vindt het nagesprek plaats. Het overgrote deel van de fietsers heeft lekker gereden en iedereen heeft genoten van deze dag.

De transfer van Frankrijk naar Spanje is volbracht. De dag ervoor, de nacht vooraf, beleeft iedereen op zijn eigen manier, maar alles overtreffend is de gedachte aan “die bergen van morgen”.

Dat beleven de deelnemers allemaal op hun eigen manier. De een gaat met genoeg die berg tegemoet; de ander ziet met argusogen de hoge pieken om hem/haar heen en denkt uitsluitend hoe de top te halen. Een enkeling heeft zelfs moeite om een goede nachtrust te pakken.

En dan is er nog de weersgesteldheid. Lange broeken, beenstukken, hemdsmouwen of armstukken, regenjacks en vooral: iets om te kunnen eten onderweg. En dat treft niet! Het meegekregen lunchpakket is op z'n Frans: karig en dan dat ook nog op z'n Frans!

Dan weg; op naar de top. Natuurlijk zijn er deelnemers aan de tocht die het snelst naar boven willen en dat ook uitproberen. Sommigen met ervaring; de meerderheid zonder ooit een echte col te hebben overwonnen.

Uiteindelijk overwint natuurlijk iedereen die col. Een enkeling bezwijkt onderweg en wordt als laatste redmiddel aan de auto omhoog getrokken en verdwijnt verder die dag in de (bezem) wagen.

Maar we zijn een groep: dat betekent ook dat gekende fietsers (klimmers in dit geval) hun kracht en mogelijkheden ten dienste stellen van anderen. Uiteindelijk smaakt de koffie voor iedereen hetzelfde aan de top: 1640 mtr hoog is die koffiestop. Hartstikke koud en mistig buiten en binnen warmt eenieder zich. Aan de Spaanse kant van de berg is afdalen het genoeg: mooie lange afdaling en warempel begint de zon hier te schijnen.

De dag vordert met nogmaals 2 lange klimmen en evenzoveel afdalingen. Tijdens een van die klimmen – naar een klooster en dat ligt bovenop een berg (1060 mtr) wordt even uitgetest wie misschien wel het sterkst is qua klimmen.

Na vandaag kunnen alle deelnemers zeggen dat fietsen in bergen (een bergetappe) zwaar is maar een zodanige beleving is dat het de moeite waard was.

Het beleven van deze dag vanuit de volgwagen (we hebben het exacte traject gevolgd en veel van de fietsers kunnen zien) was opnieuw leuk om te doen. Alle deelnemers hebben ook vandaag genoten van een fietsdag, zoals je die in NL nooit zult beleven en bovendien: we kwamen weer ruim 100 km dicht bij het einddoel.

